

Δεν ήξεραν καν το λάδι ό,τι γίνεται κατάλυσις ελαίου

/ [Αγιορείτικα](#)

Μου εδιηγείτο ο παππούς, έλεγε κάποτε σε μία ομιλία του ο μακαριστός Γέρων Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός, αναφερόμενος σε μία διήγηση του πολυαγαπημένου Γέροντά του, Αγίου Ιωσήφ του Ησυχαστού, ότι πήγαινε στα Καυσοκαλύβια να μάθει εργόχειρο κι είχε εκεί κάτι γεροντάκια που δεν ήξεραν καν το λάδι, ότι, δηλαδή, γίνεται κατάλυσις ελαίου!

«Ήταν ασκητές και σιγά σιγά τους έπεισαν κάθε Σαββατοκύριακο να βάζουν από μία κουταλιά λάδι, διότι τα φαγητά ήταν τέσσερα: φακές, ρεβίθια, φασόλια και κουκιά. Αυτά ήταν, δεν ήταν τίποτε άλλο. Και κάθε εβδομάδα είχαν ένα είδος από αυτό το φαγητό και το Σαββατοκύριακο έβαζαν και μία κουταλιά λάδι».

«Μία φορά» έλεγε ο Γέρων Ιωσήφ, όπως επακριβώς τους το μετέφερε ο Ιωσήφ ο Ησυχαστής, «επειδή ήταν τόσο ταλαιπωρημένα τα γεροντάκια, έπιασε ο Γέροντας και τους έβρασε λίγο καλαμπόκι, μπομπότα, που λένε, και αφού το έβρασε, έσκασε

αυτό και του έριξε λίγο σωρώπι μέσα. Είχε κάτι παλιοζάχαρες σε ένα κουτί μέσα, είχε σκουριάσει, σαν αίμα ήταν, ποιος ξέρει, τους το έδωσαν οι Ρώσοι παλιά και δεν ήξεραν τι να το κάνουν. Κι έπιασε ο Ησυχαστής κι έλιωσε εκείνην τη ζάχαρη, την έκανε σωρώπι και το έριξε στην μπομπότα τη σκασμένη».

«Κι έφαγαν και έκλαιαν από τη χαρά τους!!» ιστορούσε ο Βατοπαιδινός, μεταφέροντας τη θύμηση του Αγίου Ιωσήφ του Ησυχαστού. «Πρώτη φορά είδαν και αυτοί ότι υπάρχει γλύκασμα στη ζωή των ανθρώπων! Έκλαιαν από χαρά, σαν μωρά έκαναν!!».

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”